

בשר סידור-תפלה

וגם בלרוין השמיע גאוס ארוך ובקש את הפרלמנט לקבל את הנוסח של הספר ברוח הפשרה של הבישופים האומרת. כי הסידור יסאר כמלפנים ויצורפו לו שווייטירסא ונוסחא לשימושם של כל הרוצים בהם. נגד ההצעה דבר המיניסטר לעניני פנים גונאן היקס. גאוס היה רנשני והוא גם השמיע על הצירוף שלא קבעו לעצמם דעה מסוימת בשאלה זו. נמצא שהצעתו נתקבלה. העתונות מציינת. כי גאוסו של היקס ושל הציר מצייל—סמפלנת העבודה. הצמינו בהדוד ובביההוכחה רב. אחר מסתנדי ההצעה אמר. שאין הכנסיה האנגלית יכולה להיות הציה ריפורמטורית וחציה רומית. כי החצאיות הן תמיט עליה שואה. לעומתו אמר בלרוין. כי אם לא חתקבל ההצעה נמצאת אנגליה בפני פיר ד שבין הטרוגה והכנסיה. צירים רבים שאין להם לכל השאלה הן הצטרפו הפעם למתנגדי ההצעה והבליטו בזה את התנגדותם לכל התקרבות לרומא האפיטורית.

צירופי-הקולות בשעת ההצבעה היו רבי-פנים: בין המתנגדים נמצא למשל רוב חברי הליבור-פרטי (רק הגדרסון ועוד מעטים הצביעו בעד ההצעה). לויד ניורני והריאקציונר הידוע לורד אינקסן. תוד צאית הבחירות מוכיחות. כי הבית העליון נוטה יותר לרוח הכנסיתית. בעוד אשר בבית התחתון יד-הקלוינים והכתות השור נות של המחודיסטים. בפטיסטים והקוקרים על העליונה. אלה האחרונים. הדוגלים בכנסיה החפשית אינם רוצים בתנבורת האנגלו-קתולית. הסונחת ביסוד התקנה. העתונות רואה בחוצאות-ההצבעה את נצחוננו של הסריסטטניזם על המנמות הקתוליות הלובשות אצטלא של דרישת-תקונים ומודרניזציה. ועתונים רבים מדברים על נצחוננו של קרומויל על רומא. חסידיה-ההצעה נמצאים בין הסגרים. הם בטחה. כי ההצעה תתקבל והדפיסו אפילו את סידור התפלה החדש במהדרות רבות-מספר. אחרי ההצבעה נועדו הבישופים לכינוס בביתו של הארכיבישוף מקנטרבורי. רבים מבין האנף האנגלו-קתוליו מודיעים. כי ינהינו את סידור-התפלה החדש למרות החלטת הפרלמנט והלה לא יוכל לעבור על זה בשתיקה. רבים מנבאים לסכסוכים דתיים חמורים. שיכולים לגרור אחריהם את הפירוד דנטור שבין הכנסיה והמדינה באנגליה.

בית-הנבחרים באנגליה הפך להיות מעין כנסת מכריעה בעניינידת. בפני הפרלמנט הועמדה שאלת התקונים במי-דור-התפלה של הכנסיה הדתית של אנגליה. השאלה הזו — נודעת לה השיבות מכרעת לקיומה של הכנסיה האנגליקנית המאוחדת והרשמית. בכנסיה הזו מחייב סידור-תפלה (Prayer Book) שהוא גם מעין. שולחן ערוךי הכולל כל מיני הוראות ומצוות. שהן חובה למאמינים. זה שלש מאות שנה לא הוכנס כל שנוי והקון בגוף-הספר הזה והרבה טקומות נראים בעיני-המאמינים כדברים שעבר עליהם כלה ואין להם תקנה אלא במחיקה. השאיפות לתוקן-הסידור התחילו עוד לפני כשבעים שנה ובשנת 1904 נקבעה ועדה מסכלתית מיוחדת. שמתפקידה היה לברר את הענין ולהביא מהצעותיה. כולי ש. ע. באה ועידת-הבישופים לידי הסכם וקבלה בחיוב את ההצעה של הסידור המתוקן. שהוא בעיקרו מעשה-ידיו של הארכיבישוף שוף הישיש מקנטרבורי. אולם הסידור המתוקן הזה נתקבל בהתנגדות נמרצה מצד האונגליים האדוקים הרואים בו התקרבות לרומא וכצי האנגלו-קתוליים. שהתיקונים אינם מספקים את רוחם. הצעת-התיקונים באה להשכיך שלום בין החונים הדתיים למיניהם ולשמור על הכנסיה המאוחדת מפני זעזועים. רק למען השלום הזה הסכימו הבישופים להצעה והבית העליון קבל אותה בחיוב. אולם מר היה נורלה של הצעה זו בבית-התחתון; התגלע פולמוס הרף מהוך התרגשות דתית עצומה. מערכות-המלחמה היו שונות ומשונות: ליבראלים יצאו חוצץ נגד ליבראלים. אנשי הליבור-פרטי נגד חבריהם למפלגה. ונתלכדו נושים אשר לא הורגלנו להם מתמול שלשום. הפולמוס ארך שמונה שעות רצופות ובסופו נדחתה ההצעה של סדור-התפלה החדש ברוב של 42 קולות. הארכיבישוף מקנטרבורי. ישיש בן שמונים. ירד מעל הבימה רצוף ושבור ודמעות נושרות מעיניו. אף רבים מבין צירי הפרלמנט והקהל בכו. הגאוסים נאמרו מתוך התרגשות והתלהבות. העתונות מוסרת. כי זה ימים רבים מאז נשמעו בפרלמנט גאוסים נמרצים ובנויים לתפארה כמו הפעם. הגאוסים אורו את כל כותרי תיהם לען הנן על עמדתם. בעד ההצעה דבר ברינימן. הלורד הראשון של הימיה